

Selskabet tillige skal være fagligt og territorielt snævert begrænset for at være undtaget fra Forsikringsraadets Skøn. Jeg anser det for nødvendigt at indføre nogen Ændring i denne Paragraf, men mine Betænkeligheder formindskes dog noget ved den udmærkede Ordning, som i de senere Aar, takket være Sygekasseinspektørens Initiativ og Lovgivningsmagtens Støtte, er indført med Hensyn til Genforsikring af Begravelseskassernes Risiko. Det er en Ordning, der ikke har været Genstand for saa stor Opmærksomhed, som den fortjener. Den har haft overordentlig Betydning til at frembringe sunde Tilstande paa dette den allermindste Forsikrings Omraade. Dette er naturligvis et Moment til Grund for at undtage de ganske smaa Kasser fra Lovens Bestemmelser, men det forekommer mig ikke desto mindre kun, at det bør ske under Forudsætning af, at de ere territorielt eller fagligt snævert begrænsede.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg udtaler, at jeg med Glæde vil se denne Lov fremmet. Jeg tror, at den vil skabe antagelige Vilkaar for Livsforsikringen her i Landet, samtidig med, at den vil skabe en betydelig større Sikkerhed for Publikum. Man kunde nævne en Mængde af Virksomheder, som ubetinget aldrig burde have set Dagens Lys, og som, hvis denne Lov havde eksisteret, aldrig vilde have set det. Man kan ogsaa nævne ikke ganske faa Virksomheder, som ville blive standsede af denne Lovs almindelige Bestemmelser om, at Selskabet skal have et rationelt Grundlag, at det skal have en Aktuar, at der skal være en vis Kapital til Stede, enten 100,000 Kr.'s Indbetaling for Aktieselskaber eller 50,000 Kr. i Garantium for gensidige Selskaber. Alene det vil standse den værste Humbug, og jeg nærer den Overbevisning, at faar man den rette Mand til Formand for Forsikringsinspektionen, vil det blive muligt ikke alene at faa Humbuggen bort, men ogsaa at faa forskellige Fejl og Skrøbeligheder, som for Tiden klæbe ved Dele af den danske private Livsforsikring, fjernede og rettede. Samtidig maa det selvfølgelig være en Opgave at sørge for, at Loven ikke afpasses saaledes med de bestaaende Selskaber for Øje, at den vel kan passe disse, men at det vil blive meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for ny Selskaber at komme til. For at der ikke skal udvikle sig et Monopolvæsen, der turde blive lige saa usundt som alt andet Monopolvæsen, maa vi indrette Loven saaledes, at man ogsaa sikrer sig en stadig fornyet Tilgang af sund og

levedygtig Konkurrence paa dette Omraade. Naar disse Betragtninger fyldestgøres, vil en Lov, grundlagt i alt væsentligt paa de Principper, der her ere fastslaaede, blive af stor Betydning paa dette meget vigtige Samfundsomraade.

Sigvald Olsen: Efter det interessante Foredrag, vi nu hørte af den sidste ærede Taler (Neergaard), som specielt er inde i Forsikringsvæsenet — det er jo hans Felt, saa vidt jeg ved —, maa De ikke vente af mig nogen som helst Udtalelse angaaende det specifik tekniske paa Forsikringsomraadet. Det er kun almindelige Betragtninger, jeg vil tillade mig at fremføre. Først og fremmest maa jeg gøre opmærksom paa, at ved Finanslovens 1ste Behandling blev der fra min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), lyst efter en Livsforsikringslov og en Aktielovgivning. Den højtærede Indenrigsminister gav Løfte om Lovforslag i begge de nævnte Retninger og mente den Gang, at det allerede skulde lykkes i indeværende Samling at faa en Lov om Livsforsikringsvirksomhed forelagt og mulig ogsaa vedtaget, tror jeg, han sagde. Den højtærede Indenrigsminister har indløst sit Løfte, idet han har forelagt Lovforslaget om Livsforsikringsvirksomhed i Landstinget, som har behandlet det og sendt os det til Behandling her i Dag.

I en stor Del af Pressen — man kan vel sige saa godt som hele Pressen og specielt i den Del af Pressen, som staar mig nær baade i København og ude i Landet — er der gjort meget i de senere Aar for at paatale Misbrug fra saadanne Selskabers Side, der maa siges at arbejde mindre solidt, og som betjene sig af Midler, der af den sidste ærede Taler bleve betegne som humbugsagtige, hvilket Udtryk jeg fuldstændig kan slutte mig til. Jeg indrømmer, at der af Pressen er gjort umaadelig meget dels for at oplyse og advare Publikum mod saadanne uvederhæftige Foretagender og dels for at drage disse Foretagender til Ansvar saa vidt gør ligt og dels for at stille dem blot. Det kunde maaske synes, at et Lovforslag om Livsforsikringsvirksomhed ikke just skulde ventes at have en Talsmand her i Tinget blandt Arbejdernes specielle Repræsentanter, idet man tør gaa ud fra, at Arbejderne i al Almindelighed ikke have Raad til at ofre noget paa Livsforsikring. Dette med, hvad Arbejderne have Raad til, er jo et meget vanskeligt Begreb at defi-